

2. Σε περίπτωση που μια τέτοια εθνική ρύθμιση δεν αντιβαίνει στην οδηγία:

Αντιβαίνει στο άρθρο 18, στοιχείο α', της οδηγίας η αναλογική εφαρμογή της εθνικής ρυθμίσεως σχετικά με τον αποκλεισμό της αξιώσεως κατ' αποκοπήν αποζημιώσεως στην περίπτωση που ανέκυψε αποχρών λόγος, για την καταγγελία της συμβάσεως κατά πάντα χρόνο λόγω πταισματος του εμπορικού αντιπροσώπου, το πρώτον μετά την κανονική καταγγελία, περιήλθε δε σε γνώση του εντολέα το πρώτον μετά τη λήξη της συμβάσεως με αποτέλεσμα αυτός να μην μπορεί πλέον να προβεί στην καταγγελία της συμβάσεως κατά πάντα χρόνο επικαλούμενος το πταίσμα του εμπορικού αντιπροσώπου;

(¹) EE L 382, σ. 17.

Προσφυγή της 5ης Ιουνίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-206/09)

(2009/C 180/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: L. Pignataro)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2007/68/EK (¹) της Επιτροπής, της 27ης Νοεμβρίου 2007, για την τροποποίηση του παραρτήματος IIIα της οδηγίας 2000/13/EK (²) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά ορισμένα συστατικά τροφίμων ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να ανακοινώσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 2, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας αυτής.

— να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2007/68/EK στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 31 Μαΐου 2008.

(¹) EE L 310 της 28.11.2007, σ. 11.

(²) EE L 109 της 6.5.2000, σ. 29.

Προσφυγή που ασκήθηκε στις 11 Ιουνίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-212/09)

(2009/C 180/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Braun, M. Teles Romão και P. Guerra e Andrade)

Καθής: Πορτογαλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, διατηρώντας ειδικά δικαιώματα του Δημοσίου και άλλων δημοσίων φορέων ή φορέων του πορτογαλικού δημοσίου τομέα στη GALP Energia, SGPS S.A., παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 56 EK και 43 EK·

— να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατά τον πορτογαλικό νόμο, το Δημόσιο κατέχει στη GALP προνομιούχες μετοχές με εξαιρετικές εξουσίες. Το Δημόσιο έχει το δικαίωμα να ορίζει τον πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου. Σε ζητήματα αρμοδιότητάς του, οι αποφάσεις της εταιρίας υπόκεινται σε επικύρωση εκ μέρους του Δημοσίου.

Πάσα απόφαση περί τροποποίησης του καταστατικού, πάσα απόφαση παρέχουσα εξουσιοδότηση προς σύναψη συμβάσεως συνιστώσας όμιλο ισοτίμων εταιριών ή εταιριών τελουσών σε σχέση εξαρτήσεως μεταξύ τους και πάσα απόφαση που, με οποιοδήποτε τρόπο, δύναται να θίξει τον εφοδιασμό της χώρας σε πετρέλαιο, φυσικό αέριο ή παράγωγα προϊόντα υπόκειται σε έγκριση του Δημοσίου.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι τόσο το δικαίωμα του Δημοσίου να διορίζει διευθύνοντα σύμβουλο έχοντα την εξουσία να επικυρώνει αποφάσεις όσο και το δικαίωμα αρνησικυρίας του Δημοσίου επί *significant corporate actions* περιορίζουν σοβαρά τις άμεσες επενδύσεις και τις επενδύσεις χαρτοφυλακίου.

Τα προρρηθέντα ειδικά δικαιώματα του Δημοσίου συνιστούν κρατικά μέτρα, διότι οι προνομιούχες μετοχές δεν αντανακλούν την κανονική εφαρμογή του δικαίου των εταιριών.

Το παράγωγο κοινοτικό δικαίο δεν δικαιολογεί ειδικά δικαιώματα του Δημοσίου σε επιχειρήσεις που πωλούν λιανικώς πετρέλαιο και παράγωγα πετρελαίου. Η GALP δεν εγγυάται την ασφάλεια εφοδιασμού ούτε φέρει ευθύνη γι' αυτήν. Σκοπός του Δημοσίου ήταν να καταστήσει την GALP επιχείρηση που θα διατηρεί το κέντρο λήψεως των αποφάσεων της στην Πορτογαλία. Εν πάση περιπτώσει, το Πορτογαλικό Δημόσιο δεν τηρεί την αρχή της αναλογικότητας, διότι τα επίδικα μέτρα δεν είναι κατάλληλα για να εξασφαλιστεί η επίτευξη των επιδιωκόμενων σκοπών και υπερβαίνουν το μέτρο που είναι αναγκαίο προς επίτευξη των σκοπών αυτών.